

Statistik och dataanalys I

F9: Regression med dummyvariabler och modellval

Valentin Zulj

Statistiska institutionen

Stockholm
University

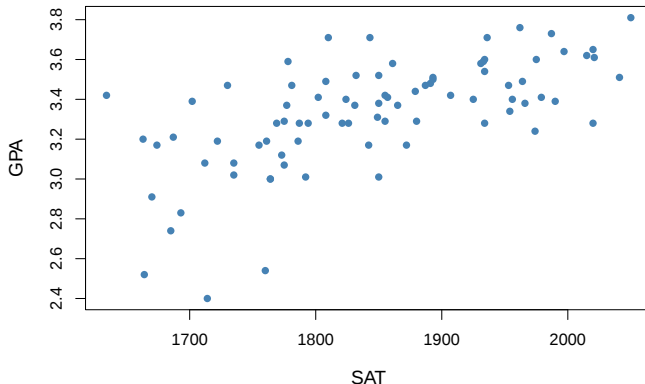
- Hittills har vi pratat om
 - **Enkel** och **multipel** linjär regression
 - Hur vi bestämmer koefficienter och gör prediktioner
 - Hur vi utvärderar modeller och kontrollerar modellantaganden
 - Hur vi transformerar för att uppnå linjäritet

- I denna föreläsning ska vi prata om
 - Gruppvisa analyser med dummyvariabler i regressionsmodeller
 - Hur vi kan välja mellan olika regressionsmodeller
 - Hur vi kan använda träningsdata och testdata i punkten ovan
 - Korsvalidering

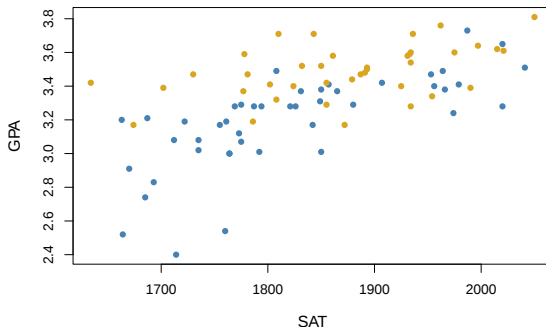
Regressionsanalys med dummyvariabler

- Vi har hittills varit noga med att bara använda **numeriska förklaringsvariabler** i våra regressionsanalyser
- Genom att vara lite fiffiga kan vi dock även använda **kategoriska förklaringsvariabler** för att göra gruppvisa regressionsanalyser
- Vi skulle t.ex. kunna dela upp analysen av bränsleförbrukning efter bilens växellåda (med kategorierna manuell och automatisk)

- Antag att vi vill ha en modell som gör prediktioner av amerikanska students snittbetyg (GPA), med SAT som förklaringsvariabel (SAT är ett “amerikanskt högskoleprov”)
- De två variablerna illustreras i figuren nedan, och det verkar finnas ett positivt samband mellan dem

- Antag att vi också har variabeln **attendance**, som har värdet **yes** om studenten deltagit i minst 75% av föreläsningarna och **no** i annat fall
- Vi kan färgkoda diagrammet efter dessa två kategorier (nedan har studenter med hög närvaro fått **gula** prickar)

- Studenter med hög närvaro tycks generellt ha högre snittbetyg, givet sin SAT-poäng – detta är information som vi gärna vill använda i vår regressionsmodell!

- Vi har konstaterat att variabeln **attendance** är kategorisk, med kategorierna **yes** och **no**
- Vi kan använda den i en regressionsmodell om vi kodar om den så att den blir en numerisk **dummyvariabel**
- En dummyvariabel kan anta två värden, 1 eller 0, beroende på vilken av de två kategorierna en observation tillhör
 - Vi ger dummyvariabeln värdet **1** om **attendance = "yes"**
 - Vi ger dummyvariabeln har värdet **0** om **attendance = "no"**
- **Vi skulle lika gärna kunna göra tvärtom**, det spelar ingen roll vilken kategori som blir 0 och vilken som blir 1 så länge vi håller koll på vilken som är vilken
- Koefficienten som är kopplad till dummyvariabeln visar hur kategorin som kodats till 1 förhåller sig till kategorin som kodats till 0

```
GPA$high_attendance_dummy <- ifelse(test = (GPA$high_attendance == "yes"), yes = 1, no = 0)

GPA[c(1, 16), ]
  GPA  SAT high_attendance high_attendance_dummy
1  2.40 1714             no                     0
16 3.17 1872             yes                     1
```

- Vi skapar en dummyvariabel av vår kategoriska variabel med funktionen `ifelse()`, som går igenom varje värde av variabeln `high_attendance`
 - `test = (GPA$high_attendance == "yes")` betyder att funktionen för varje observation testar påståendet att `high_attendance` är "yes"
 - Om påståendet är sant förvandlas motsvarande observation till 1, och om påståendet är falskt blir observationen 0
 - Resultatet sparas i en ny variabel med namnet `high_attendance_dummy`

- När vi har skapat en dummy kan vi använda den som en vanlig numerisk variabel
- Vår modell för att prediktera snittbetyg blir

$$\widehat{\text{GPA}} = b_0 + b_1 \cdot \text{SAT} + b_2 \cdot \text{HighAttendance}$$

- Vi använder `lm()`-funktionen för att hitta koefficienternas värden

```
lm(GPA ~ SAT + high_attendance_dummy, data=GPA)$coefficients
      (Intercept)                SAT high_attendance_dummy
      0.643850459             0.001399802             0.222644088
```

- Med siffrorna i utskriften får vi

$$\widehat{\text{GPA}} = 0.644 + 0.0014 \cdot \text{SAT} + 0.223 \cdot \text{HighAttendance}$$

- **Tolkning:** Modellen uppskattar att en student med hög närvaro har ett snittbetyg som är 0.223 högre än en student som *inte* har hög närvaro, **givet samma SAT-poäng**

- När vi kodade *hög närvaro* som 1 och *ej hög närvaro* som 0 fick vi

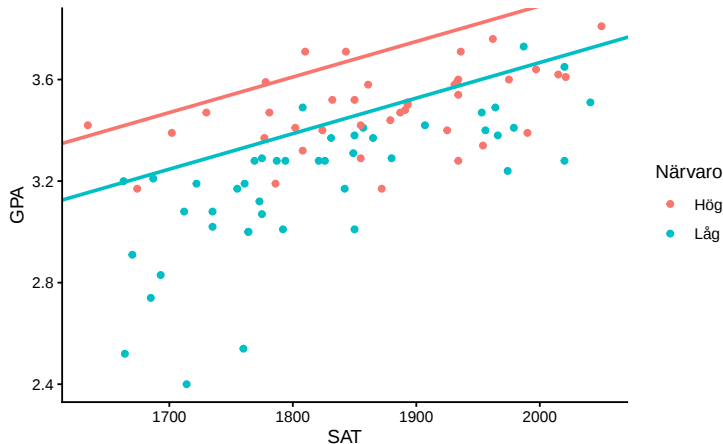
$$\widehat{\text{GPA}} = 0.644 + 0.0014 \cdot \text{SAT} + 0.223 \cdot \text{HighAttendance}$$

- Kategori 1 har **högre** snittpoäng än kategori 0
- Om vi i stället hade kodat *ej hög närvaro* som 1 och *hög närvaro* som 0, hade vi fått motsatsen

$$\widehat{\text{GPA}} = 0.867 + 0.0014 \cdot \text{SAT} - 0.223 \cdot \text{NotHighAttendance}$$

- Denna modell uppskattar att en student **som inte har hög närvaro** har ett snittbetyg som är 0.223 **lägre** än en student som *har* hög närvaro, **givet en viss SAT-poäng**
- Båda modellerna kommer ge samma uppskattade snittbetyg för varje given student
- Detta beror på att **interceptet förändras** när vi kodar om dummyvariabeln
- Vi ser att interceptet i den senare modellen har justerats upp, detta på grund av att tecknet framför $b_2 \cdot \text{NotHighAttendance}$ har blivit negativt

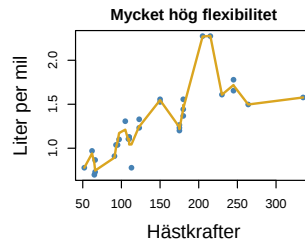
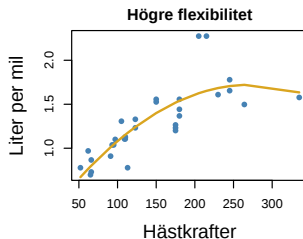
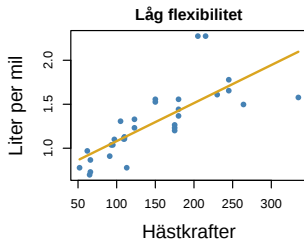
- Dummy-variabeln gör så att analysen delas upp, och varje grupp får en enskild regressionslinje (se bilden nedan)
- **Extrauppgift:** Använd det du vet om dummyvariabeln för att ta fram intercept och lutning för de båda linjerna! Svar kommer på SDA II

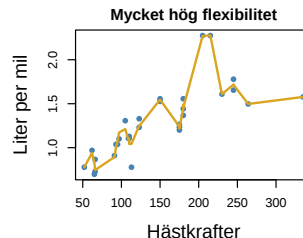
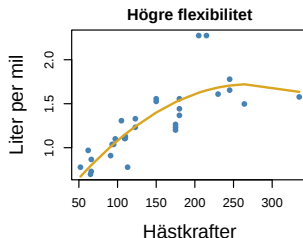
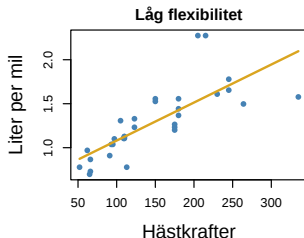
Val av regressionsmodell

- Hittills har vi framför allt undersökt
 - Hur vi *tolkar* en regressionsmodell
 - Hur vi *transformerar* variabler för hitta samband som är någorlunda linjära
 - Hur vi använder måttet R^2 som säger oss något om hur väl modellen förklarar responsvariabelns värden
- Nu kommer vi in på frågan om *modellval*, som inbegriper frågor om t.ex.
 - Vilka variabler som är relevanta att använda i vår modell
 - Om någon/några variabler bör transformeras innan de tas med i modellen

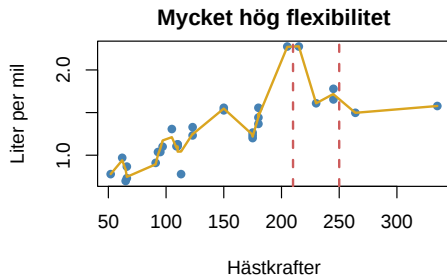
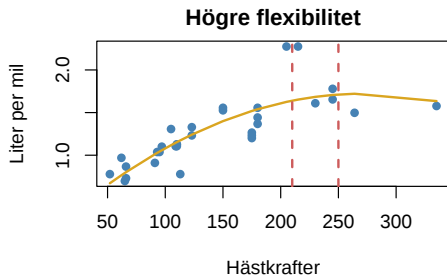
- En naturlig fråga att ställa är: Varför välja ut vissa variabler och välja bort andra – kan vi inte bara inkludera **alla** tillgängliga variabler?
- När vi tar med alla variabler gör vi R^2 så stort som möjligt, men vi vet att R^2 alltid ökar när vi lägger till fler variabler (och inte alltid är att lita på)
- I allmänhet gäller att modellen blir mer **flexibel** ju fler variabler vi lägger till, men detta kan vara både en styrka och en svaghet
- Låt oss titta närmare på vad vi menar med att en modell är flexibel, och varför vi vill undvika att en modell *för* flexibel!

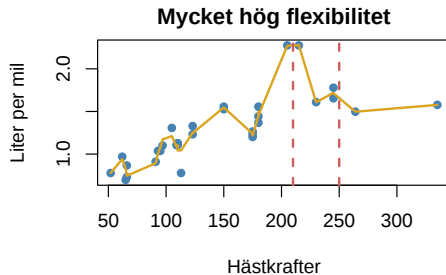
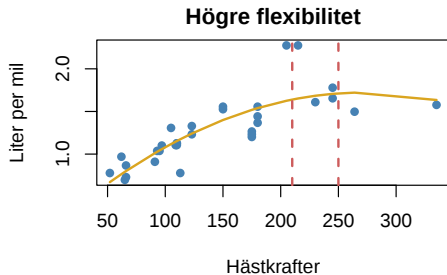
- Nedan ser vi tre regressionsmodeller som använder data om hästkrafter för att förklara bränsleförbrukning
- Vi bryr oss i det här sammanhanget inte om hur modellerna är konstruerade, utan vi konstaterar bara att de har olika stor flexibilitet
- Vi säger att en modell är mer **flexibel**, ju närmare den kan följa responsvariabelns värden

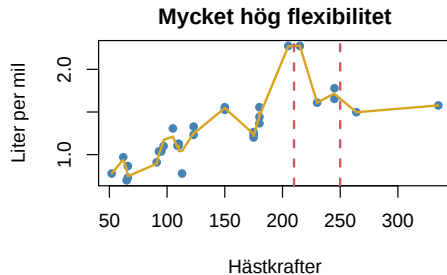
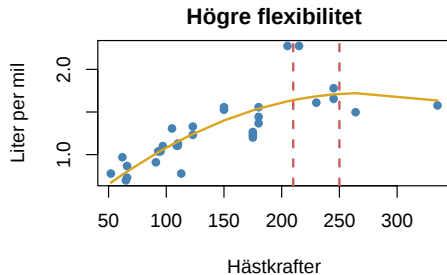
- Den **minst flexibla** modellen är en **rät linje**
- Den något mer flexibla modellen i mitten följer det övergripande mönstret
- Den **mest flexibla** modellen **anpassar sig tydligt efter de enskilda datapunkterna**

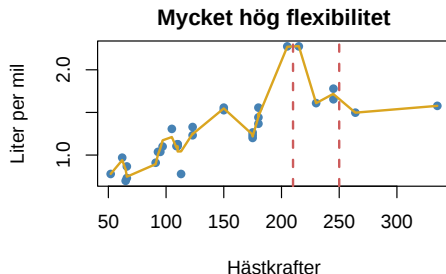
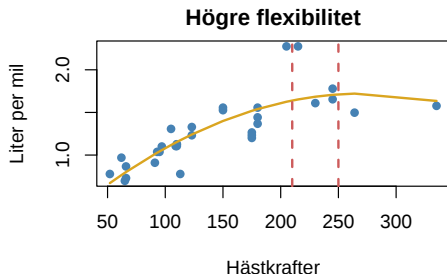
- Vi vill ofta använda regresion för att göra prediktioner, och vill så att våra modeller ska ge rimliga skattningar för nya observationer
- Om vi har två nya bilar, en med 210 hästkrafter och en med 250 hästkrafter, vilken av modellerna ger mest rimliga prediktioner?
- Det verkar orimligt att bilar med 210 hästkrafter **generellt** förbrukar mycket mer bränsle än bilar med 250 hästkrafter, som i den högra modellen

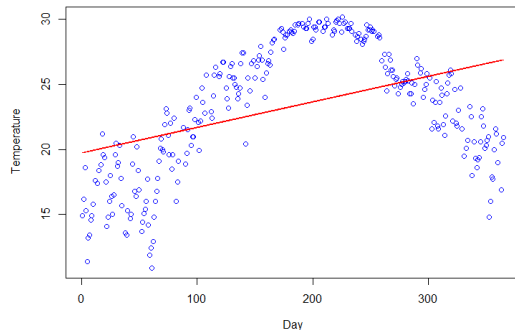
- Vi säger att en modell är **generaliserbar** om den hade sett ungefär likadan ut om vi anpassade den till andra (men liknande) data
- Vi kan tänka att vi helt plötsligt får data på 32 andra bilmodeller, och skattar de båda modellerna igen – vad skulle hända då?

- Den vänstra modellen skulle förmodligen bli ungefär likadan, då den fångar upp ett övergripande mönster (mer generaliserbar)
- Den högra modellen skulle troligtvis se helt annorlunda ut, då den är väldigt exakt anpassad till de enskilda punkterna (mindre generaliserbar)

- En flexibel modell med dålig generaliserbarhet sägs vara **överanpassad** (overfitted)
- Den högra modellen är alltså en överanpassad modell, den är för anpassad till de enskilda punkterna, och ger en dålig bild av det övergripande mönstret

- En modell sägs vara **underanpassad** (underfitted) om den
 - **Inte** är flexibel, och
 - **Inte** fångar det övergripande mönstret i data
- Den röda linjen i bilden beskriver en underpassad modell, som inte fångar det uppenbara bågformade mönstret i datamaterialet

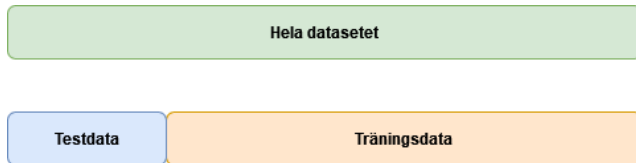
- Vi har sett att både över- och underanpassade modeller är problematiska, och vi vill därför hitta en bra medelväg när vi väljer modell
- Vi vill alltså ta fram en modell som är
 - Tillräckligt flexibel för att **fånga det övergripande mönstret**
 - Tillräckligt restriktiv för att **inte fånga precis alla slumpvisa variationer**
- Kort sagt vill vi modellera “signalen” i data, och samtidigt ignorera “bruset”
- Kan vi se till så att en modell uppfyller båda dessa krav?
- Det är svårt att avgöra vad *tillräckligt* betyder i punkterna ovan – det är t.ex. inte självklart var gränsen mellan *tillräckligt flexibel* och *överanpassad* går
- **Men:** det finns ett gäng metoder som vi kan använda för att underlätta vårt val av modell

- Vi har pratat om att R^2 kan användas för att utvärdera modeller, men vi har även nämnt att R^2 alltid växer när vi lägger till variabler
- $R^2 = 1$ när modellen träffar *alla punkter*, Vilket betyder att modellen är **överanpassad**
- Om vi har maximering av R^2 som mål när vi väljer modell, kommer vi nästan garanterat att välja en överanpassad modell
- Vi har också talat om **justerat R^2**

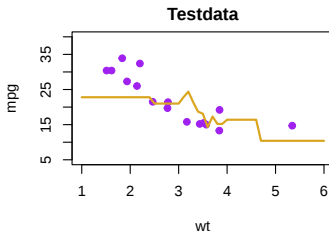
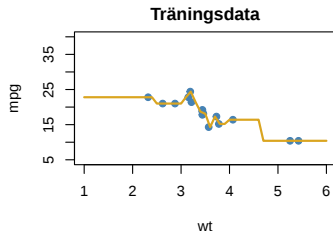
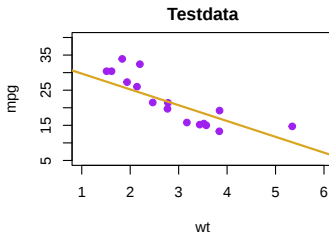
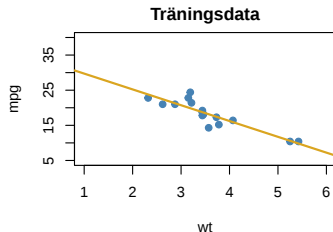
$$R^2_{\text{adj}} = 1 - \frac{(1 - R^2)(n - 1)}{n - k - 1} = 1 - \frac{SSE/(n - k - 1)}{SST/(n - 1)}$$

- Vi vet att R^2_{adj} blir mindre när vi lägger till irrelevanta variabler, vilket betyder att R^2_{adj} tar så hänsyn till generaliserbarhet i viss mån
- Det då är rimligt att försöka maximera R^2_{adj} när vi söker den bästa modellen
- Det finns mer dock sofistikerade sätt att mäta hur bra en modell är, som ofta ger bättre resultat i praktiken

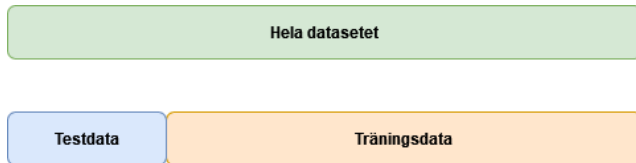
- Vi har sagt att en generaliserbar modell är en modell som fungerar även för *nya data* (data som vi inte använde när vi anpassade modellen)
- Ett bra sätt att bedöma om modellen är generaliserbar är helt enkelt att **testa** hur bra prediktionerna blir på nya data
- För att göra detta kan vi dela våra data i två delar
 - Den ena delen kallas **träningsdata** (training data), och används för att anpassa modellen (hitta b_0 , b_1 , osv)
 - Den andra delen kallas **testdata**, och används för att utvärdera modellen

- Nedan ser vi en model som inte är flexibel, och en modell som är det
- Den flexibla modellen passar träningsdata bra, men nya data väldigt dåligt

- Vi kan t.ex. använda 70% av observationerna som träningsdata, och de övriga 30% av observationerna som testdata
- Om observationerna ligger i någon särskild ordning bör vi **sortera dem slumpmässigt** innan vi gör uppdelningen
- Vi vill att både tränings- och testdata ska vara **representativa** för hela datamaterialet (t.ex. inte bara ha hushåll från en stadsdel i testdata)

- För att utvärdera en modell på testdata följer vi stegen nedan
 1. Dela upp observationerna i träningsdata och testdata
 2. Anpassa regressionsmodellen med hjälp av träningsdata
 3. Utvärdera modellen med hjälp av testdata
- Till steg 3 behöver vi ett mått som utvärderar hur väl en modell passar våra testdata
- Det finns många olika mått att välja, men det kanske mest vanliga är **RMSE (Root Mean Squared Error)**
- I allmänhet gäller att ju **mindre RMSE**, desto **bättre modell**

- För att räkna ut RMSE använder vi formeln nedan

$$\text{RMSE}_{\text{test}} = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n_{\text{test}}} (y_i - \hat{y}_i)^2}{n_{\text{test}}}},$$

- **Notera:** Summan i formeln går över **alla observationer i testdata**, och n_{test} betecknar antalet observationer i just testdata
- Vi ser att uttrycket innanför kvadratroten ser ut som medelvärdet av modellens prediktionsfel på våra testobservationer
- Om RMSE är litet betyder det att modellen är bra på att göra prediktioner på nya data!

- Vi kommer ihåg att **SSE (Sum of Squared Errors)** betecknar summan av kvadrerade prediktionsfel,

$$SSE_{\text{test}} = \sum_{i=1}^{n_{\text{test}}} (y_i - \hat{y}_i)^2$$

- Vi kan alltså skriva RMSE som

$$RMSE_{\text{test}} = \sqrt{\frac{SSE_{\text{test}}}{n_{\text{test}}}}$$

- Kvoten $SSE_{\text{test}}/n_{\text{test}}$ kallas för **MSE (Mean Squared Error)**
- Vi kan därför även skriva RMSE som

$$RMSE_{\text{test}} = \sqrt{MSE_{\text{test}}}$$

- Det är ofta lättast (rent räknemässigt) att beräkna $\text{RMSE}_{\text{test}}$ i flera steg
 1. Beräkna $\text{SSE}_{\text{test}} = \sum_{i=1}^{n_{\text{test}}} (y_i - \hat{y}_i)^2$
 2. Beräkna $\text{MSE}_{\text{test}} = \frac{\text{SSE}_{\text{test}}}{n_{\text{test}}}$
 3. Beräkna $\text{RMSE}_{\text{test}} = \sqrt{\text{MSE}_{\text{test}}}$
- Vi använder ofta SSE_{test} till flera olika saker, så det är bra att beräkna den separat för att slippa repetera

- Vi tittar nu på ett exempel, där vi
 1. Delar upp ett datamaterial i träningsdata och testdata
 2. Anpassar modellen med hjälp av våra träningsdata
 3. Utvärderar modellen genom att räkna ut RMSE för våra testdata

- Vi använder ett datamaterial med variablerna y , x_1 , x_2 och x_3 – där y är responsvariabel och övriga variabler är förklaringsvariabler
- Vilka förklaringsvariabler vi inkluderar är upp till oss själva, och målet är att hitta en modell som ger bra prediktioner i vår testdata
- Vi har totalt 100 observationer, och de första ser ut såhär:

	y	x1	x2	x3
1	31.41966	16.88882	5.599934	-0.7104066
2	32.39954	25.40119	3.996941	0.2568837
3	26.59989	18.95261	4.931678	-0.2466919
4	39.44798	27.01130	7.726843	-0.3475426

- Som verksam statistiker är det inte alls ovanligt att på detta sätt bli tilldelad ett okänt datamaterial, och få som uppgift att identifiera en bra prediktionsmodell

- Vi börjar med att dela upp våra data i en träningsdel och ett testdel
- Vi börjar med att tilldela observationerna en slumpmässig ordning
- Därefter låter vi de första 70 observationerna utgöra träningsdata
- Till sist får de återstående 30 observationerna bli testdata

```
library(dplyr)                                # Paket behövs för slice

data_randomorder <- data %>% slice_sample(prop=1) # Sorterar slumpmässigt

datatrain <- data_randomorder %>% slice(1:70)     # Första 70 obs

datatest <- data_randomorder %>% slice(71:100)    # Sista 30 obs
```

Steg 2: Träna modellen $y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2$


```
modell1 <- lm(y ~ x1 + x2, data=datatrain) # Träna/skatta modellen
```

```
summary(modell1) # Se sammanfattande resultat
```

```
9 Coefficients:
10      Estimate Std. Error t value Pr(>|t|)
11 (Intercept)  4.01430    1.21551   3.303  0.00154 **
12 x1           0.76317    0.04482  17.028 < 2e-16 ***
13 x2           1.82995    0.12893  14.194 < 2e-16 ***
14 ---
15 Signif. codes:  0 '***' 0.001 '**' 0.01 '*' 0.05 '.' 0.1 ' ' 1
16
17 Residual standard error: 1.722 on 67 degrees of freedom
18 Multiple R-squared:  0.871, Adjusted R-squared:  0.8671
19 F-statistic: 226.2 on 2 and 67 DF,  p-value: < 2.2e-16
```

- För att få fram $RMSE_{test}$ beräknar vi SSE_{test} , MSE_{test} och $RMSE_{test}$ i tur och ordning

```
rsquared1 <- summary(model1)$r.squared # För jämförelse

y_hatt_test <- predict(model1, newdata=datatest) # Prediktioner av testdata
y_test <- datatest$y                           # Sanna värden

SSE <- sum((y_test - y_hatt_test)^2)            # SSE

n_test <- 30                                   # Obs i testdata
MSE <- SSE / n_test                           # MSE

RMSE <- sqrt(MSE)                             # RMSE

print( round( c(rsquared1, SSE, MSE, RMSE), digits = 3 ) )
[1] 0.871 146.053 4.868 2.206
```

- Vi har $SSE_{test} \approx 156$, $MSE_{test} \approx 4.87$ och $RMSE_{test} \approx 2.2$

- För jämförelsens skull skattar vi en till modell, med lite fler variabler

```
model2 <- lm(y ~ x1 + x2 + x3, data=datatrain)      # Skattar modell
rsquared2 <- summary(model2)$r.squared              # För jämförelse

y_hatt_test <- predict(model2, newdata=datatest)    # Prediktioner av testdata
y_test <- datatest$y                                # Sanna värden

SSE2 <- sum((y_test - y_hatt_test)^2)               # SSE

n_test <- 30                                         # Obs i testdata
MSE2 <- SSE2 / n_test                               # MSE

RMSE2 <- sqrt(MSE2)                                 # RMSE

print( round( c(rsquared2, SSE2, MSE2, RMSE2), digits = 3 ) )
[1]    0.871 146.523    4.884    2.210
```

- Vi jämför modellerna i tabellen nedan, där vi har
 - Modell 1: $y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2$
 - Modell 2: $y = b_0 + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3$

Modell	R.squared	SSE	MSE	RMSE
Modell 1	0.8709888	146.0526	4.868421	2.206450
Modell 2	0.8710176	146.5229	4.884096	2.209999

- Skillnaderna mellan modellerna är små, men det finns saker att notera
- Baserat på R-squared kunde man tro att modell 2 är bättre, då den förklarar en aning mer av variationen i vår träningsdata
- RMSE är samtidigt något **mindre** för modell 1, vilket betyder att den modellen är lite **bättre** på att göra prediktioner på vår testdata

- Att dela upp data i tränings- respektive testdelar ger oss en bättre bild av hur användbar en modell är
- Vi vet dock inte säkert om bilden blir helt rättvis, särskilt om det är ett datamaterial med få observationer
- Som exempel på detta använder vi våra bildata, och modellen $\widehat{\text{litermil}} = b_0 + b_1 \cdot \text{viktton}$
 - Först använder vi **de 12 sista** observationerna som testdata, och de 20 första som träningsdata
 - Sedan gör vi samma sak, men använder i stället **de 12 första** som testdata, och de 20 sista som träningsdata

- Vi kodar upp exemplet i R, och börjar med de 12 sista observationerna som testdata

```
# De 12 sista observationerna används i vårt testset
carstrain <- mtcars %>% slice(1:20) # Träningsdata
carstest  <- mtcars %>% slice(21:32) # Testdata

lmod1 <- lm(litermil ~ viktton, data=carstrain) # Skattar modell
y_hatt <- predict(lmod1, newdata=carstest)      # Prediktioner av testdata

RMSE <- sqrt(mean((carstest$litermil - y_hatt)^2)) # RMSE i ett steg
print(RMSE)
[1] 0.1984769
```

- Vi gör nu om analysen, fast med de 12 **första** observationerna som testdata

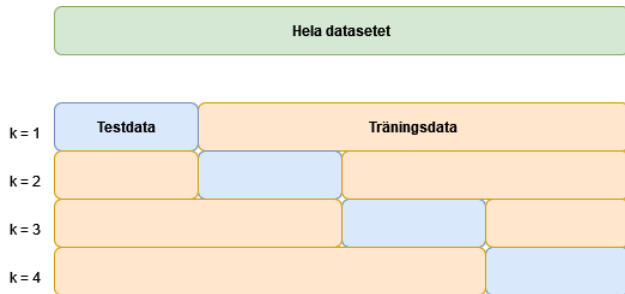
```
# De 12 första observationerna används i vårt testset
carstrain <- mtcars %>% slice(13:32) # Träningsdata
carstest  <- mtcars %>% slice(1:12)   # Testdata

lmod1 <- lm(litermil ~ viktton, data=carstrain) # Skattar modell
y_hatt <- predict(lmod1, newdata=carstest)      # Prediktioner av testdata

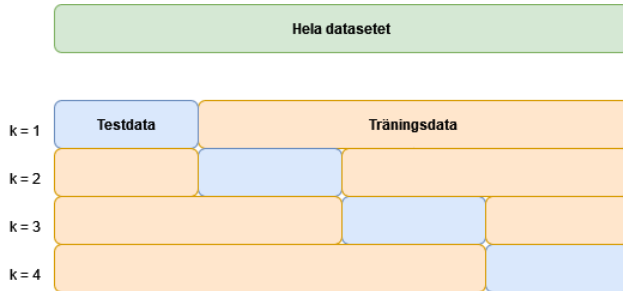
RMSE <- sqrt(mean((carstest$litermil - y_hatt)^2)) # RMSE i ett steg
print(RMSE)
[1] 0.1790871
```

- Med de *sista* 12 observationerna som testdata fick vi $\text{RMSE} = 0.198$
- Med de *första* 12 observationerna som testdata fick vi $\text{RMSE} = 0.179$
- Vi ser så att RMSE skiljer sig relativt mycket, beroende på hur vi delar upp våra data
- Skillnaderna kan vara både större och mindre, men det är svårt att veta när
- Ett sätt att komma runt detta problem är att använda något som kallas för **korsvalidering** (cross validation)

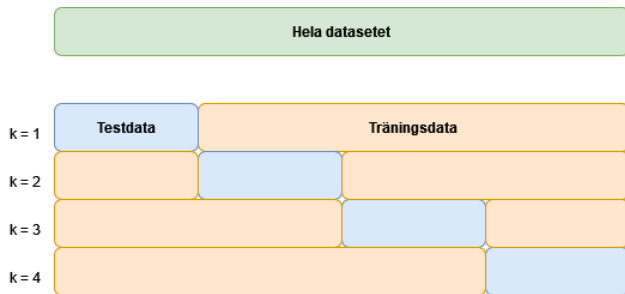
- Korsvalidering är en metod som låter oss använda **alla** observationer **både** som träningsdata **och** som testdata
- När vi använder korsvalidering delar vi upp våra data i tränings- respektive testdelar flera gånger
- Efter varje uppdelning får vi en ny uppsättning punkter som testdata
- Varje observation hamnar i testdata **en** gång, och i träningsdata i övriga uppdelningar

- Varje uppdelning kallas för en **fold**
- Korsvalisering kallas ibland K -faldig korsvalidering (K -fold cross validation), där K är antalet folds
- Fyrfaldig ($K=4$) korsvalidering betyder t.ex. att vi delar in vår data i tränings- och testdata på 4 olika sätt

- För var och en av de 4 uppdelningarna räknar vi ut SSE på testdata
- Vi använder sedan summan av de 4 SSE-värdena för att beräkna RMSE

- Antag att vi har ett dataset med 100 observationer och $K = 4$
 - För $k = 1$ gäller då att observation 1 till 25 utgör testdata
 - För $k = 2$ gäller att observation 26 till 50 utgör testdata,
 - Och så vidare

- Vårt mål är att räkna ut RMSE med hjälp av våra 4 folds
- Vi börjar med att räkna ut SSE för varje enskild fold, och summerar sedan våra fyra värden – superscript (1), (2), etc visar vilken fold SSE är beräknad med

$$SSE_{cv} = SSE_{test}^{(1)} + SSE_{test}^{(2)} + SSE_{test}^{(3)} + SSE_{test}^{(4)}$$

- När vi har tagit fram SSE_{cv} kan vi beräkna

$$MSE_{cv} = \frac{SSE_{cv}}{n} \quad \text{och} \quad RMSE_{cv} = \sqrt{MSE_{cv}}$$

- Notera: cv i subscript står för cross validation

- **Procedur för enkel uppdelning i tränings- och testdata:**

1. Räkna ut SSE_{test}
2. Räkna ut $MSE_{\text{test}} = SSE_{\text{test}}/n_{\text{test}}$
3. Räkna ut

$$RMSE_{\text{test}} = \sqrt{MSE_{\text{test}}}$$

- **Procedur för korsvalidering:**

1. Räkna ut $SSE_{\text{test}}^{(1)}, SSE_{\text{test}}^{(2)}, \dots, SSE_{\text{test}}^{(K)}$, och därefter

$$SSE_{\text{CV}} = SSE_{\text{test}}^{(1)} + SSE_{\text{test}}^{(2)} + \dots + SSE_{\text{test}}^{(K)}$$

2. Räkna ut $MSE_{\text{CV}} = SSE_{\text{CV}}/n$
3. Räkna ut

$$RMSE_{\text{CV}} = \sqrt{MSE_{\text{CV}}}$$

- Vi arbetar nu igenom ett exempel på korsvalidering, med hjälp av R
- Vi använder våra bildata med 32 observationer, och utvärderar den enkla modellen med vikt som förklaringsvariabel
- Vi sätter $K = 2$, det vill säga vi använder 2 folds
- När vi räknar ut $\text{SSE}_{\text{test}}^{(1)}$ låter vi de 16 **första** observationerna vara testdata, och använder övriga observationer träningsdata
- När vi räknar ut $\text{SSE}_{\text{test}}^{(2)}$ låter vi de 16 **sista** observationerna vara testdata, och använder de övriga observationerna som träningsdata

- Med koden nedan kan vi beräkna $SSE_{\text{test}}^{(1)}$ och $SSE_{\text{test}}^{(2)}$

```
# Räkna ut SSE(1)
carstest <- mtcars %>% slice(1:16)
carstrain <- mtcars %>% slice(17:32)
lmod1 <- lm(litermil ~ viktton, data=carstrain)
y_hatt1 <- predict(lmod1, newdata=carstest)
y1 <- carstest$litermil
SSE1 <- sum((y1 - y_hatt1)^2)

# Räkna ut SSE(2)
carstest <- mtcars %>% slice(17:32)
carstrain <- mtcars %>% slice(1:16)
lmod2 <- lm(litermil ~ viktton, data=carstrain)
y_hatt2 <- predict(lmod2, newdata=carstest)
y2 <- carstest$litermil
SSE2 <- sum((y2 - y_hatt2)^2)
```

Vi skriver ut värdena på $SSE_{\text{test}}^{(1)}$ och $SSE_{\text{test}}^{(2)}$

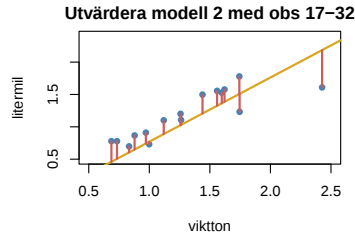
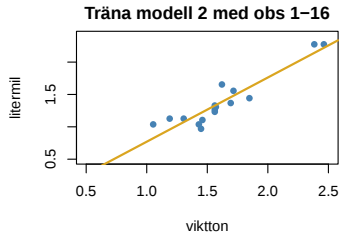
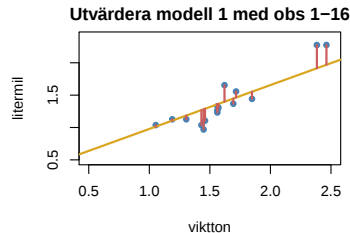
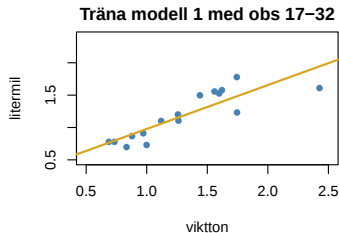
SSE1

[1] 0.5330895

SSE2

[1] 1.027022

- Bilderna visar våra data och de två regressionsmodellerna (en för varje fold)
- Om vi kvadrerar de röda linjerna i bilderna till höger och summerar kvadraterna får vi $SSE_{\text{test}}^{(1)}$ (övre) och $SSE_{\text{test}}^{(2)}$ (undre)

- Vi har räknat ut
 - $SSE_{\text{test}}^{(1)} = 0.5331$
 - $SSE_{\text{test}}^{(2)} = 1.0270$
- Nu kan vi räkna ut

$$SSE_{\text{CV}} = SSE_{\text{test}}^{(1)} + SSE_{\text{test}}^{(2)} = 0.5331 + 1.0270 = 1.5601$$

$$MSE_{\text{CV}} = \frac{SSE_{\text{CV}}}{n} = \frac{1.5601}{32} = 0.04875312$$

$$RMSE_{\text{CV}} = \sqrt{MSE_{\text{CV}}} = \sqrt{0.04875312} = 0.2208011$$

- Normalt gör vi våra uträkningar i programkoden

```
n <- 32
SSE_cv <- SSE1 + SSE2
MSE_cv <- SSE_cv / n
RMSE_cv <- sqrt(MSE_cv)

RMSE_cv
[1] 0.2208019
```

- Nu har vi räknat ut RMSE_{CV} för **en** regressionsmodell
- För att jämföra **flera** modeller måste vi räkna ut RMSE_{CV} för **varje** modell
- När vi har gjort detta väljer vi den modell som har **minst** RMSE_{CV}
- När vi, till slut, har valt en modell att använda, så anpassar vi den till **alla data**
- Eftersom den valda modellen är avsedd att användas, vill vi ta vara på så mycket information som möjligt när vi anpassar den

Tack för idag!!